

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 95.

Z KRAKOWA DNIA 28 LISTOPADA 1819. ROKU W NIEDZIE.

Z Petersburga d. 24 Października d. l.

Przybył tu Hrabia Capo d'Istrias.

W rocznicę koronacji J. C. M. otworzono w Borysohlebsku uroczyste stowarzyszenie biblijne.

Imieniny J. C. M. obchodzone były w Tobolsku razem z rocznicą urodzin W. Książny Maryi Mikołajewny. Biskup w dniu tym celebrował w swej katedrze, a X. Michajłow miał kazanie w języku Bogulskim. Jest to pierwsza mowa publiczna w tym języku w kraju tym miana. Xiążdz ten tłumaczy Pismo S. na język Bogulski.

Z Berlina d. 10 Listopada.

Oto jest ustawa wydana przez N. Króla Imię względem urządzenia Cenzury pism drukiem ogłaszanych, stosownie do uchwały Seymu Związku Niemieckiego:

My Fryderyk Wilhelm, Król Praski, &c.

(Po wstępie obejmującym uchwałę Seymu, wyraził Monarcha następnie:)

Nie tylko skłonni jesteśmy, wszystkich w tem prawie Seymowem wyrzeczonych omów i oznaczeń, w Naszych do Związku Niemieckiego należących prowincjach dopełnić i nad ścisłem onychże wykonywa-

niem czuwać kazać, lecz oraz mieć chętny, ażeby w całej Naszej Monarchii jednakowe zasady cenzury wprowadzone były.

Gdy dalej przyjęty od Nas odpowiedź działalności najlepiej dogodzić będzie można, zostawiając wszelkie i przeszłe 20 arkuszy obejmujące pisma drukowe, jak dotąd cenzurze podległemi, dopóki prawo niniejsze w mocy pozostanie, doświadczenie zaś nauczyło, iż dotychczasowe urządzenie cenzury było niedostateczne, niedosyć proste i w wielorakim względzie niedokładne; postanowiliśmy przeto, zasięć Edykt względem cenzury z d. 19 Grudnia 1788, niemniej ściągając się do niego lub objaśniające go Edykta i Reskrypta, toż samo dawniejsze urządzenia w nowych lub odzyskanych Prowincyach, tyżące się cenzury, i ogłosić razem dla wszystkich Państw Monarchii, niniejszym nowym powszechnym przepisem względem cenzury, za jedyną odtąd zasadę w wspomnianym w prawie Seymowem pięcioletnim czasie przeciągu służyć mający. Po upłynieniu tegoż, zastrzegamy sobie, wydać dal-

postanowienia, jakich okoliczności wymagać będą.

Postanowiliśmy więc, co następuje:

1) Wszelkie książki i pisma, które w kraju Naszym wychodzić będą, mają być oddawane do zatwierdzenia ustanowionej w następujących artykułach cenzurze, bez której zezwolenia na piśmie nie mogą być ani drukowane, ani przedawane.

2) Cenzura nie będzie wzbraniać gruntownego i skromnego zgłębiania prawdy, ani krępować niepotrzebnie pióra autorów, ani ścieśniać wolności handlu książkowego. Celem jej jest, zapobiegać temu, co się przeciw powszechnym zasadom Religji, bez względu na zdania i dogmata szczególnych wyznań religijnych i sekt cierpianych w Państwie; tłumić, co kazi moralność i dobre obyczaje; stawiać tamę fanatycznemu mieszanu prawd religijnych z polityką i wynikającemu ztąd obłąkaniu wyobrażeń; nie dopuszczać nareszcie tego, co narusza dostojność i bezpieczeństwo Państwa Pruskiego i innych Państw Związkowych. Pod tym względem rozumieją się tu wszelkie teoryje [mające na celu wstrząśnienie Monarchicznych i w Państwach tychże istniejących rządów; ośławianie Rządów z Państwem Pruskim w związku przyaoelskim zostających i osób też Rządy wyobrażających, dalej wszystko to, co zmierza do wzniecenia w Państwie Pruskim lub w Niemieckich Państwach Związkowych niechęci i do podżegania przeciw istniejącym urządzeniom; wszelkie pokusze ja się, o kolarzenie w kraju i za krajem stronniectw lub związków nieprawnych, albo wystawianie w korzystnem świetle istniejących] w którymkolwiek bądź kraju stronniectw, które nad obaleniem Rząd

du pracują.

3) Dozor nad cenzurą wszelkich w krajach Naszych wychodzących pism, iz-
kolekolwiek bądź osnowy, porucza się wyłącznie Naczelnym Prezesom, tak w Berlinie iako też w Prowincyjach, którzy do każdej szczególoey gałęzi proponować będą potrzebną, dla największego ile można pośpiechu, liczbę ufnych, w naukach biegłych i światłych Cenzorów, przez ustanowione w §. VI. najwyższe Collegium Cenzury Wydziałowi policyjnemu Ministerstwa spraw wewnętrznych; co do stosunków zewnętrznych, Ministerstwu spraw zagranicznych, a co do dzieł dotyczących się teologii i umiejętności, Ministerstwu spraw duchownych i publicznego wychowania, których to Cenzorów obowiązkiem będzie, ażeby pod ich sterem i stosownie do udzielonych im instrukcyi, podawane im rękopisma, wedle oznaczonych w artykule II prawideł roztrząsałi.

4) Cenzura gazet, pism peryodycznych i dzieł większych, zajętych całkiem lub w części historią czasu lub polityką, zostaje pod najwyższym sterem Naszego Ministerstwa spraw zagranicznych; dzieł teologicznych ściśle naukowych, pod Ministerstwem spraw duchownych i publicznego wychowania. Wszelkie inne przedmioty (cenzury pod wydziałem policyjnym w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

Cenzura poezyi i pism z powodu, programatów szkolnych i innych pojedynczych pisemek tego rodzaju, w miastach przez Naczelnych Prezesów nie zamieszkałych, porucza się władzom policyjnym miejsca, gdzie są drukowane, latoli pod dozorem i kontrolją Naczelnych Prezesów.

5) Wszelkie katolickie książki religijne i do nabożeństwa powinny, przed podaniem ich do zwyczajney cenzury, uzyskać zezwolenie druku (Imprimatur) od Biskupa dycezalnego lub jego wyręczyciela, w dowód, iż nie zawierają w sobie nic przeciwnego nauce kościoła Katolickiego.

6) Urządzone będzie w Berlinie, stosownie do rozmaitości przedmiotów podległe bezpośrednio wymienionym w §§ III i IV Ministerstwowi Stanu, z kilku członków i jednego Sekretarza złożone Najwyższe Collegium cenzury dla całej Monarchii.

Głównem jego przeznaczeniem będzie:

1) Roztrącanie zażaleń autorów i nakładców z powodu całkowitego lub częściowego odmówienia approbacyi druku, i rozstrzyganie o nichże w ostatniej instancyi stosownie do myśli prawa niniejszego; — 2) Czowanie nad wykonaniem prawa względem cenzury, donoszenie z o pinią swą właściwemu Ministerstwu o każdym wiadomem mu przekroczeniu, niemniej o przypadkach, gdzieby się zdawało, iż ustanowieni cenzorowie nie od powiedzieli duchowi prawa niniejszego, lub gdzieby zaszło przeciw nim zażalenie ze strony którejkolwiek władzy zagranicznej lub krajowej; — 3) Korrespondowanie z Naczelnymi Przesłami i władzami cenzuralnemi i przesyłanie im wychodzących od wzmiankowanych Ministerstw Stanu instrukcyi, niemniej ułatwienie wszelkich ich wnątliwości, stosownie do udzielonych mu od tych Ministerstw przepisów; — 4) Wyiedowywanie przez raporta do tych Ministerstw zakazu przedawania książek drukowanych w Niemczech

lub gdzieindziej, za lub bez zezwolenia cenzury, których sprzedaż zdać się, iż nie powinna być dopuszczoną.

7) Udzielona dotąd akademii umiejętności i uniwersytetom wolność od cenzury, zawieszona się niniejszem na lat pięć.

8) Xięgarze krajowi obowiązani są zachowywać przepisy prawa niniejszego i wtenczas, gdy za granicą każą książkę jaką drukować; nie są także uwolnieni od tego obowiązku, chociaż cały nakład wyłącznie dla obcego kraju jest przeznaczony.

9) Wszelkie pisma drukowe powinny być opatrzone nazwiskiem nakładcy i drukarza, ostatniego na końcu dzieła, wszelkie gazety i pisma czasowe nazwiskiem Redaktora w Państwie Pruskim zamieszkałego. — Najwyższa władza cenzury jest mocną, oświadczyć przedsiębiorcy gazety, iż podany Redaktor nie wpaia potrzebnego zaufania, w którym to przypadku obowiązany jest przedsiębiorca, albo przyjąć innego Redaktora, lub jeżeli obranego zatrzymać chce, złożyć zań kaucyją, przez Nasze wyżey wspomniane Ministerstwa Stanu, na wniosek rzeczoney najwyższej Władzy cenzury, oznaczyć się mającą.

10.) Wolno drukarzowi lub nakładcy przedsiębiorając druk takiego dzieła, podać je do cenzury w całości w czytelnym przepisie, lub częściami w odbitych na próbę arkuszach; w ostatnim atoni przypadku sam sobie przypisze, skoro by po wytoczeniu części dzieła cenzor osadził, iż dalszy ciąg nie może być drukowany, i przez wykreślenie onejże części już wyciśnięta na nic się nie przy-

data. Podane do cenzury rękopismo oznaczy Cenzor na pierwszej i ostatniej stronie nazwiskiem swoim i datą. — Jeżeli dzieło arkuszami do cenzury podawane, wtedy powinno być na każdym arkuszu wyrażone Imprimatur. Dozwolenie druku jest tylko na rok jeden ważnym; jeżeli druk w ciągu tegoż nie został uskuteczniönym, wystarać się należy o nowe zezwolenie.

11) Zadane dzieło zewnątrz Państw Związku Niemieckiego w języku Niemiec. kim wydrukowane, nie może być przedawane w Państwach Królewskich, bez wyraźnego najwyższej władzy cenzury zezwolenia.

12) Nie wolno przedawać żadnego w Niemczech wydanego w którymkolwiek języku pisma, na którego tytule nie jest położone nazwisko znanego handlu nakładowego i którego xięgarz nie odebrał od tegoż lub innego znanego handlu, za rzetelność tego nazwiska ręczącego.

13) Drukarz i nakładca dopełniwszy przepisów prawa niniejszego i uzyskawszy zatwierdzenie druku dzieła jakiego, wolny jest zupełnie od wszelkiej odpowiedzialności dalszej względem treści onegoż. Gdyby się zdarzył przypadek, przewidziany w §. 6 prawa Seymowego z dnia 20 Września, i Seym Związkowy nakazał miał utłumienie takowego, z należytym zachowaniem teraźniego przepisu, wydanego pisma, wolno nakładcy upomnieć się o wynagrodzenie. Autorowi w żadnym przypadku służyć nie może takoweż zupełnie od odpowiedzialności uwolnienie, ale owszem, skoroby się okazało, iż podszedł uwagę Cenzora (n. p. przez wmiesszane godne kary przymówie-

nia lub dwu znacznosci, których zamierzona myśl Cenzorowi ukrytą pozostać mogła,) lub podstępnie przez bezprawne środki uzyskał pozwolenie druku, zostaje za to, szczególnież co do pojedynczych, w obszernem dziele zawartych miejsc niedozwolonych, następnie jak wprzódy odpowiedzialnym. Jeżeli w dziele takowem autor nie jest wymieniony, donieść go winien nakładca; jeżeli tego uczynić nie może lub nie chce, lub autor nie jest obecny w kraju poddanym Pruskim, musi go nakładca zastąpić w odpowiedzialności. Wreszcie rozumie się samo z siebie, że skoro w dziele jakim zawierają się myśli, przez które sądzi się kókolwiek być obrażonym, zastrzega się temuż prawo do autora i nakładcy, pomimo nastąpiöney cenzury i dozwolenia druku.

14) Niezmienione nowe wydanie dzieła wysłanego z zezwoleniem od czasu ogłoszenia niniejszego przepisu, może bez dalszej cenzury drukowanem być i za granicą, byle tylko nakładca donieść o tem władzy cenzury, pod którą drukarz zostaje, lub jeżeli się drukuje za granicą, władzy swojego miejsca zamieszkania.

15) Nakładca, kazawszy wydrukować dzieło jakie z zezwoleniem, nie jest obowiązany do żadnych opłat cenzurze, ani do oddawania darmo exemplarza do którevkolwiek biblioteki, od ogłoszenia przepisu niniejszego. Wszakże pozostaje obowiązek oddawania jednego exemplarza Cenzorowi.

16) a. Każdy drukarz w Państwach naszych, drukujący jakie dzieło, i każdy królowy nakładca, dający drukować co w

kraju lub za granicą, nie dopełniwszy tych przepisów cenzury, podpada szczególnie za to karze policyynney, w miarę niebezpieczności treści, od dziesięciu do stu talarów, a prócz tego mocną jest policyja, zabrać cały nakład takiego pisma. — Powtórzenie tego przewinienia pociąga za sobą podwojenie kary. Jeżeli autor jest razem nakładcą, spada i na niego kara nakładcy. Xięgarze i drukarze, depuściwszy się po trzeci raz takiego wykroczenia, utracą prawo tegoż procederu. — b. Jeżeli treść pisma jest z siebie kary godną, wymierzone będą prócz tego przepisane prawem kary sądowe, przyczem oświadczamy, iż w razie zuchwałego i nieprzywoitego przyganiania i urągania się z ustaw krajowych i urzędów w Państwie, nie na to tylko uważać się będzie, czyli ztąd niechęć wyniknęła, lecz że same takowe występne wynurzenia, karę więzienia lub twierdzy od sześciu miesięcy do lat dwóch za sobą pociągają. Taką samą wyznacza się kara za ubliżenie winnego uszanowania, członkom Związku Niemieckiego, iako też obcym Monarchom i za zuchwałę ich rządów nagany, mające w celu wzbudzić nieukontentowanie. — c. Za osnowę pisma odpowiedzialnym jest naprzód autor, a potem nakładca, jeżeli go nie może lub nie chce Sądem Naszym dostawić. — d. Samo uchybienie rzetelnego doniesienia nakładcy na tytule pisma, chociaż i z zezwoleniem cenzury wydrukowanego, karane będzie na osobie nakładcy sztrafem policyynnym od pięciu do pięćdziesiąt talarów. Równey podpadnie karze drukarz, gazetę lub pismo czasowe bez nazwiska Redaktora drukując. — e. Prze-

daicy lub w innym sposobie wydający pisma zakazane, prócz zabrania znalezionych u niego exemplarzy ukarany będzie karą policyynną od dziesięciu do stu talarów, w powtórzonym razie podwojoną tąż karą, a za trzecim razem, prócz podwojoney kary pieniężney, utraceniem procederu.

Do pism zakazanych należą wszelkie w Niemczech, bez nazwiska nakładcy wychodzące dzieła, i wszelkie Niemieckie gazety i pisma czasowe, nazwiskiem Redaktora nieopatrzone.

17) Gazety i inne pisma czasowe, skoro zawierają przedmioty Religii, polityki, administracyi królowey i historyi, obecnego czasu, wychodzić tylko mogą z zatwierdzeniem rzeczonych zwyż Ministerstw, które je utłumiać winny, skoro zatwierdzenia tego na złe używają. — Dan w Berlinie dnia 18 Października 1819 r.

Fryderyk Wilhelm.

(L.S. C. Xiążę Hardenberg

Z Paryża d. 11 Listopada.

Monitor z d. 8 b. m. ogłosił rozporządzenie Królewskie, mocą którego otworzenie posiedzeń izb prawodawczych odłożone jest do 29 Listopada.

Król przez Ministra spraw Wewnętrznych rozdać kazał w zeszłym miesiącu Październiku pomiędzy 40 gminow na naprawienie kościołów i mieszkań plebańskich 102,000 Fr.

Xiężna Angouleme (Madame) zakupiła od Malarza Bataglini obraz, wystawiający Ludwika XVI. (oyca swojego) gdy ostatnią wolą swoją pisał.

Kancelaryia Ministra spraw wewnętrznych przeniesioną zostanie do pałacu

Xcia Wagram (Berthier) który Rząd, za 500,000 Fr. kupił.

Dziennik Paryski zapewnia, iż przedsięwzięt środki, że opis posiedzeń obu izb będzie szypko, dokładnie i z iak naywiększą bezstronnością umieszczał.

Wystawiana tu teraz jest nowa tradycja z wielkimi oklaskami Ludwik IX. (Święty). Autorem jey jest P. Ancelot.

W Marssylii zdarzył się nader smutny wypadek. Młody Malarz Broschi, który ożenił się przed dwiema dajami, topił nad węglami żywicę. Ta wybiegła z tygla, zapaliła się, oprysknęła go i łóżko, w którym żona jeszcze leżała, i zapaliła firanki. Nadaremnie poparzony mąż usiłune żonę ratować; spaliła się, a on za ledwo oknem na ulicę potrafił wyskoczyć, i na w półumarły za eziony został. Wątpią o jego wyzdrowieniu.

Rossyyski Radca stanu, P. Faber, znalazł się od niejakiego czasu w Strazbuhu i zamysła tam część zimy przepędzić.

Względem Professora Görres czytamy w Monitorze co następuje: — "Gościnność wkłada na każdego cudzoziemca, który jey wzywa, nie tylko ścisły obowiązek zachowania ustaw kraju, który go przyjmuje, ale nawet mienna względem na stosunki pierwszej swojej oyczyzny. Przekonanemi przeto jesteśmy iż Görres uznając niestusznosc tego wszystkiego, co przeciw Francyi pisal, uzna także za nieprzyzwoitosc pisania we Francyi przeciw Niemcom.,,

Jenerał Hulot ma prywatnym niedawno postuchaniu oddat Królowi własnoręczny list Cesarza Alexandra, w którym Monarcha ten w najmocniejszych wyra.

zach oświadcza Królowi naszemu swoj przyiaźń.

Cerulik w Mouveaux, w departamencie północnym, zwołał przed swoy sklep mnostwo ludzi, chcąc im, iak mowil, pokazać nowy sposob golenia się. Gdy go ci otoczyli, poderznął sobie w jch oczach gardło.

P. Dequiron wydał tu nowe poema w zottu pieśniach pod tytułem: "La Jerusalem conquise.,,

Z St. Domingo donoszą, że Anglicy naywiększych doznają grzeczności w Port-au-Prince, że Prezydent Boyer posiada wielką miłosc u ludu i woyska, i że Francuzi chcący tam osiąść, muszą pierwey uzyskać na uralizac ją.

Hrabina Montholon, która z wyspy S. Heleny do Belgum powróła, jest tu w krótko oczekiwana. Jest ona córką byłego Senatora Hr. Semonville.

Jenerał Cambronne, który w ławit się walecznym postępkim w bitwie pod Waterloo, utworzwszy z gwardyi Cesarzowej czworogran, krzyknął: "Gwardya umrze, ale się nie podda,," przybył niedawno do Bordeaux, gdzie mieszkańcy chcieli rozmaite wyprawy dla niego uczystości; lecz usunął się od nich wychawszy pokryiemu na powrót do Nant na łono swej rodziny.

W ciągu tego miesiąca zgromadzą się prawodawcze nasze izby, parlament Angielski i Ministrowie na kongress w Wiedniu.

Marszałkowi Turenne ma bydź w Sedan na rynku wystawiony posąg.

Xcie Talleyrand przyjechał tu wczoray w wieczór, a Xcie Richelieu w krótko przyjedzie.

Zbliżenie się Ministrów do rojalistów pokazuje się coraz widoczniej; Hr. Decazes pracował d. 6 kilka godzin z Xciem Angouleme, co niektóre dzienniki poczytują za zupełne pojednanie się stron obu. Mówią także o drugim zbliżeniu się Ministrów do liberalistów.

Gry hazardowne mają tu być zupełnie zabronione.

Anglik następujący do rządu uczonych, przyjął d. 28 z. m. w kościele St. Germain de Prés z całą rodziną religią Katolicką.

Z Londynu d. 6 Listopada.

W wydziale spraw wewnętrznych u Lorda Sidmouth odbyła się gabinetowa rada, na której zбайдowali się Ministrowie Liwerpool, Bathurst, Castlereagh i Vansittart.

Wczoraj w południe Doktor Watson podał Ministrowi spraw wewnętrznych Lordowi Sidmouth prośbę do Xcia Rejenta, że lud Londyński niema dostatecznej reprezentacji w parlamencie, i otrzymał od niego zapewnienie, że mu w następny wtorek odda odpowiedź Xcia Rejenta. Reformatorowie Londyńscy zamysłają się więc zgromadzić d. 14 b. m. na Smithfield, dla powzięcia tej odpowiedzi.

Listy ostatnie z Manszestru i Liwerpoola donoszą, że tam znowu panuje czynność handlowa, co i tu w niektórych odnogach handlu widzieć się daie.

Oprocz kilkunastu officerów z regularnego woyska i korpusów ochotników, złożyła także wyższej dostojności osoba służbę, ażeby nie była zmuszoną podnieść oręża przeciw obywatelom.

Gazeta Star wyraża: Wszystkich o czy zwrocone teraz są na otwarcie posiedzeń parlamentu. Niektórzy czynią pyta-

nia, z których wynika niespokojność; inni zapowiadają z pewnością przedsięwziąć się mające przez Ministrów środki. Obie może strony wybadać chcą publiczne mniemanie. Tu tylko zdaie się, że będzie parlamentowi proponowane: 1) Nadanie Lordom namiestnikom prowincyy, gdzie zaburzenia zachodzą, takiej samey mocy, jak w Irlandyi; 2) ograniczenie tak zwanej dwóch pencowej prassy, to jest pism ulotnych, które za tanią cenę dla niższych klas ludu są codziennie lub cotydzien wydawane, ponieważ pobudzają tylko lud do niedowiarstwa i buntu. Lecz zdaie się, że iakiebydz ograniczenie wolności druku, znajdzie w parlamencie wielki opor; 3) zabronienie zgromadzeń ludu, tak iż bez zezwolenia zwierzchności żadne mieysca mieć niemoże.

W Anglii umiera corocznie 40,000 ludzi na suchoty, z pomiędzy których w samym Londynie do 10,000, a co 20ty niemal człowiek cierpi w Anglii rupturę.

Podług doniesień z Paryża Poseł Amerykański przy Dworze Madrykim, P. Forsyth, wyjechać miał z Madrytu, ale nie do Ameryki, tylko dla ochronienia się przeciw zarazie żółtey gorączki.

Woenny Hiszpański okręt Sabina z 12 przewozowemi statkami, na których znajdowało się 3000 woyska pod Jenerałem Cagigal, zawiął d. 29 Sierpnia do Hawanny.

Z Madrytu d. 28 Października.

Dworska gazeta nasza zawiera wyrok Królewski pod d. 25 b. m. który opiewa: "Chcąc Królewską moją łaską oznaczyć szczęśliwy dzień, w którym dla utrzymania pokoju i spokojności w krajach moich, nadaię Hiszpanom w osobie nayukochańszy moiey matzonki,

trzecią Matkę, i niemogąc szczeniła tego dnia inaczej w zupełności doznać, jak tylko, gdy ile mi ustawy i położenie państwa dozwalaia, ostodzić los nieszczęśliwych, którzy ięczą pod ciężarem zbrodni i kar, przeto postanowilem winnym, tak na półwyspiu (w Hiszpanii) tako też przyległych wyspach udzielić powszechne przebaczenie, ile bez uszkodzenia trzeciego i sprzeczności z prawami kryminalnemi, korzystać z niego mogą. Wydatem oraz rozkazy do moich rad wojenney i Indyyskiej, aby mi niezwłocznie zdanie swoje podały, iak daleko ta łaska rozciągnioną bydz może na przestępnych wojskowych i na tych, których w krajach moich za morzami rozum odstąpił. Zachowując sobie oprócz tego rozciągnąć łaskę moię na tych, których pragnę widzieć otaczających mój tron z wszystkimi nayukochańszemi moimi poddanemi. Postanowilem zatem i stanowię, co następuje: 1) Powyższe przebaczenie rozciąga się na tych wszystkich przestępcow, którzy znajduj się w więzieniach w Madrycie i królestwie, a żaden z nich nie przewiñił przeciw Bogu i Królowi, nie popełnił zbrodni przeciw krajowi, Xięzoboystwa, fałszu monety, podpalenia, bluźnierstwa, przekupieństwa świadkow, kradzieży prywatnych i publicznych pieniędzy; wyiętmi daley są włocięgi, którzy mają bydz do weyska lub domow poprawy oddanemi. 2) Przebaczenie to rozciąga się daley na wszystkich zbiegow i nieprzymownych buntu przestępcow, jeżeli będący w kraju stawiają się w przeciągu 6 miesięcy, a zagranicą w przeciągu roku przed władzami sądowemi, które odesła ich do naywyższego sądu po rozpoznaniu czyli zastęgują na przebaczenie. 3) Przebaczenie

w powyższym §. 1 rozciąga się tylko doprzestępstw przed niniejszym wyrokiem popełnionych, ale nie następnie, i t. d.

D. 21 umrzeć tu miały na złotą gorączkę dwie osoby. W Kadyxie znajdowało się d. 18 b. m. 12,539 chorych, a umierało jeszcze po 100 ludzi codziennie. W Sewilli wzmagala się także ta choroba. O woysku i flocie nie nie słyszymy.

— D. 2 Listopada. —

Król oddalił wczoray dla słabości zdrowia Ministra sprawiedliwości i łask Lozano Tores z zostawieniem go przy dotychczasowey pensyi i urzędzie Rady stanu, a na iego miejsce mianował skarbowego Radcę Margr. Floryda. P. Lozano de Tores przebył 3 lata na swoim urzędzie przez wszystkie zmiany Ministrów Hiszpańskich. Jemu to winna Hiszpania wydoskonalenie ułożoney przez jego poprzednika Macanez ustawy przeciw uszlým z kraju Hiszpanom, i nazywaią go tu Hiszpańskim Decazes. (Minister Francuzki tego nazwiska ułożył, tak wiadomo, w r. 1815 listę wygnańcow z kraju.)

Z Bruzelli d. 12 Listopada.

Minister nasz obrzędów i owieczona, P. Falk, uda się w tych dniach na kongress do Wiednia.

Lord Bentinck, stryy Xcia Portland, umarł w pobliskości naszego miasta w 75 roku życia. Rodzino Bentinck pochodzi z Hollandyi, przeniosta się do Anglii z Królem Wilhelmem III.

Niemiecka gazeta tuteysza, Motyl, zawiera wiadomośc, że wszyscy officerowie Angielscy znajdujący się zagranicą, odebrali rozkaz wrocenie niezwłocznie do Anglii do swoich korpusów.

DODATEK

DO N^{ro} 95.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 28 LISTOPADA 1819 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Wiednia d. 19 Listopada.

Dwór tutejszy zawdziął onegdaj na dni 12 żałobę po zmarłym N. Królu Sardyńskim Karolu Emanuelu IV i po Xiężynie wdowie Brunowicko - Luneburgskiej Fryderyce Ludwice Wilhelminie.

Onegdaj i wczoraj przybyli tu Minister stanu W. Xcia Badeńskiego Baron Berstett; Sasko - Weimarski Minister stanu Baron Fritsch; Król. Saski Minister gabinetowy Hr. Einsiedel; Kro. Saski nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister przy Dworze tutejszym Hr. Schüllenburg, i Kro. Bawarski Radca stanu i Dyrektor Ministrowstwa spraw wewnętrznych Baron Zentner.

Z Włoch d. 6 Listopada.

Zreborny w Rzymie przez Canova posąg Ferdynanda I. Króla obu Sycylii, został z tamąd d. 29 z. m. wodą do Neapolu postany.

Minister Angielski Canning pędził z Rzymu przez Florencyją d. 1 b. m. do Anglii, dla znajdowania się przy otwarciu parlamentu. W Florencyji kłota tylko godzin zabawił, dla obejrzenia ga-

leryi W. Xcia i Pałacu Pitti, zaraz wsiadł na okręt.

Jedna z pierwszych rodzin Piemontskich pogrążoną niedawno, została przez nieszczęśliwy przypadek w żalu. Margr. Brema, były Minister spraw wewnętrznych królestwa Włoskiego, zachorował niebezpiecznie w wsi swej Sartirana, syn jego pospieszył do Medyolanu po sławnego Lekarza Paracca i wziął go z sobą do powozu. Gd. przewozili się przez rzekę Ticino, rozbił się pram, i oba wraz z ludźmi utopili się. Młody Brema był niegdy szambelanem Vice - Króla Włoskiego, poniosł pod Wagram ciężką ranę, i znajdował się potem w wyprawie do miasta Moskwy.

Od Brzegów Menu d. 15 Listopada.

Ustanowione ostatnimi uchwałami seymu związku Niemieckiego komisysje są nawet podczas feriiow czynnymi. Ces. Austriacki przyzdujący Posel, Hr. Buol-Schauenstein, o którym sądzono, iż będzie do Wiednia powołany, nie opuści, stósownie do odebranych od swiego Dworu instrukcyj, Frankfortu. Słychactak.

że, iż feryje seymu nie będą przedłużone, chociażby nawet do tego czasu nie ukończył się kongress Wiedeński.

Pełnomocnikami na kongress Wiedeński wymieniają: z strony Austrii Xcia Metterraich, Pruss. Hr. Bernstorff, Bawaryi Barona Zentner, Saxonii Hr. Schullenburg-Klosterode, Hanoweru Hr. Münster, Wirtemberga Hr. Mandelsloh, Elektorstwa Heskiego Münchhausen, Badenu Barona Berstett, Xiążąt Saskich Weimarskiego Ministra Fritsch, Meklenburga P. Plesen, Nassau P. Marschall, Xiążąt, którzy wspólny głos na seymie mają P. Bergen, wolnych miast Senatöra Hach z Lubeki. Reszta pełnomocników związkowych Xiążąt jeszcze nie jest wiadoma.

Hr. Oldenburg (Xże Chrystyjan Duński) przybył z małżonką swoją do Frankfortu i przedsiębierze ztamąd przez Sztuttgart do Włoch podróż, gdzie całą zimę bawić będzie.

Zapewniają, iż zgromadzenie stanów Hanowerskich podzielone na dwie izby zostanie.

W Reingau ukończył się prawie już zbiór wina. Wszędzie nad spodziewanie jest go wiele, i właściciele znajdowali się w kłopotcie względem dostania beczek, które nawet znacznie zdrożały; lecz w większym znajdować się będą jeszcze kłopotcie względem iego sprzedaży, bo prawie wszystko leży jeszcze wino z roku 1818go.

Xże Lenchtenberg (Eugeniusz Beauharnois) rozkazał gościniec publiczny w Xięstwie Eichstädt po obu stronach owowemi drzewami obsadzić.

Podług gazet Merkursy Szwabski i Bawarskiej narodowej miał sekretarz ie-

dego z członków kommissyi środkowej w Moguncyi prosić o odwołanie siebie, co otrzymał i do kraiu (Karlsruhe) powrócił. Wziął on za obelgę, że traktier Moguncki, u którego chciał się stołować, osobno dla niego nakrył, wymawiając się, że iego stołownicy oświadczyli mu, iż więcey u niego nie postoią, jeżeli który z członków środkowej kommissyi u wspólnego z niemi stołu zasiędzie.

Na doniesienie w pismach publicznych o wściekłych lisach w Spesart, Rotenburgu, Szwaycaryi i Nowymiorku, odpowiadają stary i doświadczony myśliwy, że to nie jest rzadkiem zdarzeniem wokolicach, gdzie wiele znajduje się lisów, i niemal co rocznie się trafia; ale to zającom bynajmniej szkodzić nie może, ponieważ wściekłego lisa unikają inne lisy, a on pozbawiony będąc węchu, nie potrafi zająca ani w leżysku wynaleść, ani, choćby go widział przebiegającego, dogonić.

Na ostatni iarmark Lipski kupiec Angielski przywiozł kilka łokci granatowego sukna, łokieć po 7 Es. 10 szyll. (około 50 talarów, i mówił, że tylko dwa fraki zrobione są z niego; jeden dla Xcia Rejenta, a drugi dla innego Monarchy. Fabrykant sukienny Leinfelder, którego dom w Eupen nosi nazwisko Rüdemejer, nie widząc atoli iego sukna, złożył się, że sztuka sukna, którą z sobą przywiozł, i po 9 1/2 talara łokieć sprzedać, lepiej jest zrobione niżeli Angielskie. Ugodzono się na zakład i dwóch znawców z obecnych sukiennych kupców, którzy przyznali, iż Angielskie sukno jest wprawdzie z przedniejszej wełny, ale co do tkania, farby, glancu i wyprawy z suknem Rüdemejer równać się nie może.

Podług listu z Minchen Król Bawarski mianował Professora Oken członkiem akademii umiejętności; sądzą iż w tem mieście osiedzie.

W Frankforcie wyszła teraz 4ta część dzieła byłego przy seymie związku Niemieckiego Niderlandzkiego Posła, Barona Gagera o Konstytucyach, która wielkie czyni wrażenie. Be wątpienia dzieło to jest osobliwością w polityczncy naszej Niemieckiey literaturze. Niedogodną tylko jest rzeczą, że pierwsze części zawierające opisy Monarchii, arystokracji i demokracji rozrzucone są, wychodziły w długich przedziałach i w różnych miejscach; lecz potrzebne są dla ocenienia i zrozumienia niniejszey.

Z Christianii d. 5 Listopada.

W Rodoe w Nerdnald znaleziona została, jak Rządowi doniesiono, d. 21 Września zapieczętowana butelka, którą t m morze zaniosło. Z naydował się w niej na arkuszu napisany rapport przez dowódcę okrętu Angielskiego Hecla należącego do wyprawy do bieguna północnego. Rapport ten był d. 22 Maia r. b. o godzinie 2giey z południa pod stopniem 58 i 4 kr. północney szerokości, a 60 i 55 kresek zachodney długości pisany, nie zawiera jak tylko wiadomość o wietrze, stanie cieplomierza, i że wszystek lud na okręcie jest zdrowy. Dołączona była do niego w kilku językach prośba, aby w czyje dostanie się ręce, przestał go sekretarzowi admiralicyi Angielskiej, eo dopełnionem zostało.

R O Z M A I T O S C I.

Nie wszystkie prawa dozwalaia się usunąć.

Deputowani miasta Orleanu mieli prerogatywę picia tak zwanego honoro-

wego wina siedzący w obecności Króla. Henryk IV poczytał ten zwyczaj bydz śmiesznym, i kazał z pokiu, w którym ich przyiał, wszystkie wynieść stolki. Mieli do niego mowę; Król kazał wina nalać, i gdy wahali się przyiać puhar, rozkazał im koniecznie pić. Usłuchali Króla, wzięli puhar, usiedli na ziemi pili. Zadziwilo to Króla i rzekł z zwykłą swoją dobrocią: "Jak widzę iesteście odemnie przebiegleyszemi. Powiedźcie dobremu moiemu miastu Orlean, iż nie jest moim zamiarem pozbawiać prerogatywy jego deputowanych, ani w moiey mocy zabronić im siedzenia."

Osobliwszy projekt.

Podług gazet Londyńskich chcą na Sheffield w środku miasta Londynu wystawić stup z lancgo żelaza 48 stop wysokości, a 2 1/2 stopy średnicy mający, na którego wierzchu umieszczona bydz ma wielka gazem oświecona bania, która ma całe oświecać miasto.

Nieszczęśliwy rok 88 dla rodziny Stuartow.

W d. 11 Czerwca 1488 Król Jakób przegrał bitwę przeciw zbuntowanym swoim poddanym. W d. 15 Lutego 1588 Maryia Królowa Szkocka została ściętą. W d. 12 Grudnia 1688 Król Jakób II przez swoją ucieczkę odstąpił tronu Angielskiego. W r. 1788 umarł bez męzkich potomków ostatni z Stuartów i pretendent do korony Angielskiej.

Punkt do którego dążyć należy, wedle X. Pradt.

Rodzay ludzi jest zawsze w postępie; wstecz iść nie może, ani też zwrocić go do dawnego zakresu niepodobna. Przestać zatem należy na kierowaniu jego poruszenia, które przez nowe urządzenie obywatelskich społeczeństw i wzajemne związk

między ludami otrzymał. Niepodobna
nie zaciąć; działanie na ieden lud, jest
działaniem na wszystkie! Słowem świat
jest tylko szkołą wzajemnego uczenia.

Książki Nowe

BRACTWO

Miłosierdzia i Banku Pobożnego.

Ordynacją pierwiastkową roku 1584
od X. Piotra Skargi napisaną, i terazniej-
szą przez Senat Rządzący uchwaloną z
dodaniem różnych wiadomości do Brac-
twa i Banku historyi Polskiej tyczących
się; tudzież portretem Fundatora X. Skar-
gi kosztem Bractwa, dla Ubogich kwotę
z sprzedaży przeznaczając wydrukowało
in quarto, dostaniec X. Pisarza Łagow-
skiego w kamienicy Brackiej; w księgarni
żną P. Ambrozego Grabowskiego w
Rynku.

Cena na klejowym papierze z ko-
perszychem fl. 4. —

Są jeszcze Książki do sprzedania w
Bractwie następujące:

1. Konstytucya g. miast Wofnych, Łube-
ki, Bremy, Hamburga z Konstytucją
Miasta Krakowa . . . . . f. 2. —
2. Pieczęć n. Usta lekkowiernych Du-
chów . . . . . gr. 26
3. Duch Księgi natury . . . . . — 25
4. Głos JW. Miączyńskiego w Brac-
twie mianv . . . . . — 15
5. R. s Bractwa Miłosierdzia i Banku
Pobożnego . . . . . — 15
6. Kalendarz wieczystv . . . . . — 15
7. Rzut oka na Anglię . . . . . — 6
8. Myśli Ekonomiczne . . . . . — 6

W Krakowie d. 4 Listopada 1819 r.

Picharski S. B.

TEATR NARODOWY.

W przyszły wtorek to jest: d. 30
Listopada 1819 ROKU Na BENEFIS *Leona
Kudkiewicza*, dana będzie pierwsza Re-
prezentacya nowej TRAGEDYI w 4. Ak-
tach z dziejów Oczwystych oryginalne
wierszem przez *Stanisława Jakubowskiego*
napisaną pod nazwiskiem: *MIC-
ŁAY ZEBRZYDO W SKIWOIEWONA
KRAKOWSKI*.

DONIESIENIA

W moc Rezolucyi Trybunału tutejszego dnia 4 Listopada r. b. 1819 Nr. 3356 za-
padley Ruchomości różne jako to: kostowności, garderoba, bielizna, stolarszczyzna
&c. po niegdy Adamie i Maryiannie Poltyńskich małżonkach pozostałe w dniu 29
Listopada r. b. w Krakowie w Rynku w Domu pod Nr. 14 przez publiczną licytacyją
za gotową srebroą monetą sprzedawane będą. W Krakowie d. 15 Listopada 1819.

Olearski, Notaryusz.

W dniu 30 Listopada r. b. o godzinie 3 po południu w domu pod L. 256 przy
Ulicy Gołębiej w Krakowie odbędzie się licytacyja w drodze Ekzekucyi Sądowej ru-
chomości jako to: Mebli i sprzętów kuchennych, kłnopi &c. za gotowe pieniądze.

W Krakowie dnia 20 Listopada 1819.

Henr. Salamoński Kom. Sąd.

W dniu 8 Grudnia r. b. o godzinie 3 po południu w domu pod L. 9 na Klepa-
partu odbędzie się licytacyja na wydzierżawienie tegóż domu rocznie; to jest od dnia
1 Stycznia 1820 do ostatniego Grudnia t. r. w drodze Sekwestracyi Administracyjney.
Chcący licytować raczą opatrzeni w Vadium Złp. 90 w miejscu i czasie do licyta-
cyi wskazanym znajdować się; gdzie warunki dzierżawy przed rozpoczęciem się licy-
tacyi ogłoszonymi będą. — W Krakowie dnia 27 Listopada 1819.

Henr. Salamoński Sekw. Rządowy.

Jan Aloyzy Szydłowski ma honor donieść Prześwietney Publicznosci, iż nietyl-
ko będąc sam w Lipsku na ostatnim Jarmarku, ale nadto sprowadził do handlu swo-
iego JW gmachu Sukienbicach Krakowskich mającego; z naysperwszych fabryk, jako
to: z Louvier, Sedan i Niderlandów w różnych gatunkach i kolorach Sukna, Ka-
żmierki, Korty, Wigonie; i t. d. a te wszystkie za naysłuszniejszą cenę, iedyaini po-
tłujg wartości sprzedać.